

אקדמיה בחברה מקוטבת

כנס הרשת השנתי של מובילים באקדמיה

19 – 20.6.23

ברוכים הבאים לכנס הרשת השנתי של מובילים באקדמיה בהשתתפות עמיתים ועמיתות מחמשת מחזורי התכנית, חברות וחברים מצוות ההיגוי ואורחים נוספים.

בחודשים האחרונים חווה החברה הישראלית, על גווניה השונים, התלקחות פוליטית-חברתית, שמשפיעה על כל החלקים בחיינו. אבל האמת היא, שהרפורמה המשפטית היא רק ביטוי אחד של תהליכים ארוכים יותר ומורכבים יותר.

ב-7 ליוני 2015, נשא הנשיא דאז ראובן ריבלין את נאומו על ארבעת השבטים. כבר אז סימן לנו ריבלין, כי החברה הישראלית משנה את פניה. "אין מדובר בשינוי של מה בכך, אלא בתמורות שיעצבו מחדש את הזהות שלנו כ'ישראלים' וישפיעו עמוקות על הדרך בה אנו מבינים את עצמנו ואת הבית הלאומי שלנו. (...) הסדר הישראלי החדש אינו נבואת זעם עתידנית. זוהי מציאות, מציאות שמחייבת מעבר מהתפיסה המקובלת של רוב ומיעוט, לתפיסה חדשה של שותפות. **בירור מהותה של השותפות הזאת, היא המשימה של החברה הישראלית כולה.**"

למשימה זו של החברה הישראלית עשויות להיות השלכות משמעותיות על מערכת ההשכלה הגבוהה, ומשום כך בחרנו לעסוק בזה השנה במסגרת כנס הרשת. אנחנו רואים חשיבות בזיהוי האתגרים שמציבה החברה המקוטבת בפני מערכת ההשכלה הגבוהה ובלימוד האתגר הניהולי שנגזר מכך, שכן חברות וחברי הסגלים השונים במוסדות האקדמיים בהחלט עשויים לשקף בזהותם ובתפיסתם מערכות ערכים ועמדות מקוטבות, מה שהופך את משימת הניהול למאתגרת אף יותר. יתרה מכך, נוכח האתגרים והחיפוש אחר פרקטיקה של התנהלות, אנו רואים גם הזדמנות גדולה בבחינת יכולת השפעה של מערכת ההשכלה הגבוהה על הרצף שבין גיוון וקיטוב דרך תפקידיה הליברליים: חינוך, מחקר ואימפקט. **במילים אחרות נרצה לשאול את עצמנו האם "המשכיל בעת ההיא ידום?", או לחליפין יתגייס כדי לשנות ולהשפיע.**

ביומו הראשון של הכנס נעמיק את ההבנה שלנו את המושג "קונפליקט" בהיבט החברתי, הניהולי והאקדמי; נפגוש מנהיגות ומנהיגים באקדמיה שמובילים ומנהלים תהליכים משמעותיים במציאות מורכבת; ונשתף אחד את השנייה בחוויות האישיות שלנו.

ביומו השני של הכנס ננסה ללמוד, מתוך חשיבה פתוחה ויצירתית, על המפגש שבין ההשכלה הגבוהה והחברה המקוטבת תוך חיפוש אחר כיווני פעולה והתנהלות אפשריים.

את הכנס נפתח במהלך פתיחה מעורר ולאחריו, בהרצאת פתיחה במליאה, ננסה להציע מערכת מושגית באמצעותה היינו רוצים לחשוב במשותף על המרחב הנוצר במפגש בין אקדמיה וחברה מקוטבת. לאחר ארוחת הצהריים נתחלק לקבוצות וננסה לבחון את עצמנו בעולמות השונים בהם אנחנו פועלים נוכח מערכת מושגית זו.

בהמשך, נקיים פאנל של עמיתים ועמיתות שיספרו מניסיונם על התנהלותם בין הקטבים. נסיים את המרכיב התכני של היום בהתייעצות במסגרתה ישתפו עמיתות ועמיתים בדילמות קונפליקטואליות וסוגיות משולחן העבודה שלהם. וכולנו ניקח חלק בהקשבה, בשאלת שאלות ובשיתוף תובנות ומחשבות.

בשעות הערב המוקדמות, לאחר שנתארגן בחדרים, נצא באוטובוסים לארוחת ערב חווייתית בטבע.

את היום השני של הכנס נפתח בשיחה על רשת העמיתים והעמיתות בה כולנו לוקחים ולוקחות חלק. במסגרת השיחה נציג מרכיבים מפעילות הרשת בשנה שחלפה ונשתף בתוכניות המתהוות לשנה הבאה.

את הבוקר נמשיך בברכתו של פרופ' יוסי מקורי, יו"ר ות"ת, ומייד לאחר מכן, על בסיס התשתית המושגית, הרפלקטיבית והחוויתית שהנחנו ביום הראשון, נקדיש את רוב היום השני לביורור ישיר של ההשלכות שיש להתנהלות בחברה המקוטבת על מערכת ההשכלה הגבוהה.

בשיחה עם פרופ' יענה ביטון, נשיאת מכללת אחווה ופרופ' מרק שטייף, רקטור אוניברסיטת תל אביב, נקיים דיון על האתגרים ופוטנציאל האיזונים וההזדמנויות שמציבה המציאות המקוטבת על מערכת ההשכלה הגבוהה. נוכח שינויים אפשריים בסדר העדיפויות ובהקצאת המשאבים, ניסיונות להתערבות חיצונית בעצמאות הניהולית השוטפת של המוסדות, והתערבות אפשרית בחופש הביטוי, החשיבה והמחקר, נדרשת מערכת ההשכלה הגבוהה להיערך. בעוד שלטווח הקצר הערכות המכוונת לבלימה וצמצום הפגיעה יכולה להיות אפקטיבית, לטווח הרחוק היא אינה מספקת, ומחייבת חשיבה על מהלכים פרואקטיביים ומערכתיים.

לאחר הפסקה נחשף בקבוצות לדילמות ניהוליות הנגזרות מהעובדה שהגיוון ואיתו פוטנציאל הקיטוב מצוי בהתנהלות היומיומית של המוסדות. כיצד מקיימים שיח המאפשר דעות שונות? כיצד נותנים ביטוי לשונות בהחלטות מוסדיות? כיצד שומרים על חופש הביטוי והחשיבה בתוך הקמפוס עבור כולם, כיצד מאפשרים מרחב מזמין ומאפשר לכולם. ? כל אלו הן דוגמאות לשאלות בהן נתקל ואליהן נצטרך להגיב.

לאחר ארוחת הצהריים נעבוד בקבוצות סביב האופן שבו האקדמיה יכולה להשפיע באופן אקטיבי על החברה הישראלית בתפקידי הליבה שלה – חינוך, מחקר ואימפקט. בקבוצות עבודה נשאל את עצמנו איך עבוד מספר שנים, נוכל להגיד בגאווה כי פעלנו באופן פרואקטיבי להבטיח את המשך תפקודה המיטבי של ההשכלה הגבוהה, אבל לא פחות, פעלנו כחוקרים וחוקרות, מחנכים

ומחנכות, מנהלים ומנהלות, להפחתת מפלס הקיטוב, לטוויית חוטים מקשרים ומגשרים, ולעיצוב חברה וכלכלה משגשגת. את התובנות מהלמידה הכוללת נעבד כהרגלנו ברמה האישית, הרשתית והמוסדית.

אנו בטוחים ומקווים שמעבר למהות יתאפשר גם "סתם" להעמיק שיח בין־אישי, קשרים וחברות, שהרי בסוף זה גם מה שמניע לפעולה ולעשייה רלוונטית אישית, מוסדית ורשתית.

**כרגיל מאחלים הנאה וערך, צוות מובילים באקדמיה
נטע, חגית, אפרת, עינת, יואב ותני**

לוח זמנים לסמינר

יום שני 19.06.2023

09:00	הרשת מתכנסת
09:30	פתיחה
09:45	ציפורלה הנפש — פעילות פתיחה
11:00	הפסקה
11:20	הכנסת אורחים — המשגה של מושגי יסוד לכנס ◀ נתנאל כ"ץ, מנהל תכנית "מובילים באקדמיה"
12:30	ארוחת צהריים
13:30	הקונפליקט ואני — שיח אישי-רפלקטיבי ◀ עינת חיים כץ וצוות מנחים ומנחות מהרשת
14:30	הפסקה
14:40	בין הקטבים — פאנל בהנחיית יואב בן אריה ובהשתתפות עמיתי ועמיתות הרשת: ◀ ד"ר אתי גרנברד ◀ אדר' ליאת בריקס-אתגר ◀ רו"ח ירון חריטן ◀ פרופ' מיכל אלברשטיין
15:40	חלוקה לכיתות
16:00	מגוון זה כוח — התייעצות עמיתים ועמיתות
17:30	זמן התארגנות
18:00	נסיעה
18:30	שולחן ערוך — פעילות ערב
21:00	לילה טוב

יום שלישי 20.06.2023

07:30	ארוחת בוקר
08:30	מה עולה ברשת — על פעילות הרשת השנה ובשנה הבאה
09:30	ברכות מאת פרופ' יוסי פקורי, יו"ר ות"ת
10:00	הפסקת קפה
10:15	תצפית מהמגדל — על האתגרים שהחברה הישראלית המקוטבת מציבה בפני האקדמיה ◀ פרופ' יפעת ביטון, נשיאת מכללת אחווה ◀ פרופ' מרק שטייף, רקטור אוניברסיטת תל אביב
11:00	הפסקת קפה
11:15	הקיטוב מגיע לשולחן העבודה — על דילמות מורכבות בניהול המוסד ◀ בהנחיית צוות טובילים באקדמיה
12:30	ארוחת צהריים
13:30	תפקידי האקדמיה בחברה מקוטבת — כיצד ניתן לרתום את המחקר, ההוראה והאימפקט למימוש פוטנציאל הגיוון? ◀ בהנחיית צוות טובילים באקדמיה
15:00	סיכום מוסדי
15:30	סיום

תכנים

1. החברה הישראלית היא חברה עם קבוצות שונות, מגוונות ומקוטבות.
2. החברה המקוטבת משפיעה על האקדמיה באופנים שונים.
3. לאקדמיה יש תפקיד בהשפעה חיובית על הקיטוב הזה ואנחנו רוצים לברר יחד מה יכולים להיות הביטויים השונים של התפקיד הזה.

איך עושים את זה?

1. נכיר במציאות.
2. נכיר בתפקיד שיש לנו בבעיה ובאחריות שיש לנו למצוא פתרון.
3. נפרק סיסמאות ונבחר במושגים אחרים לנהל את השיח על הקיטוב.
4. נבחן את האופנים השונים בהם משפיעה החברה המקוטבת על המערכת האקדמית (חיצונית, פנים ארגונית, פרסונלית).
5. נבחן את התפקיד של האקדמיה בכלל ובעת הזאת בפרט (דרך שלושת תפקידי האקדמיה: מחקר, הוראה, אימפקט).
6. נשאל על תפקידה של המנהיגות באקדמיה במציאות הזאת.

להמשגה שאנחנו מציעים יש 3 הנחות יסוד:

1. החברה הישראלית היא חברה הטרוגנית ויש הרבה דרכים לחלק אותה לקבוצות שונות. לחלוקה הזאת יש פוטנציאל חיובי (גיוון), כמו גם פוטנציאל שלילי (קיטוב).
2. בתוך האקו-סיסטם הזה מתקיימת ההשכלה הגבוהה. היא מושפעת מהשונות הקיימת באקו-סיסטם הזה ובאותה המידה גם משפיעה עליו ובעלת תפקיד משמעותי בגיוס השונות לטובת יצירה של גיוון.
3. על מנת לחקור את רצף השונות (בין גיוון לקיטוב) אנו נדרשות ונדרשים לאתגר את הפרדיגמות דרכן אנו תופסים את המציאות ולפרק סיסמאות. אנחנו רוצים להציע מערכת מושגים משותפת אשר תשמש אותנו בשיח. מערכת המושגים שלנו מנסה להחזיק את הרצף שבו השונות הופכת למגוון ולא לקיטוב.

ההגדרה שלנו לחברה מקוטבת?

גישת הקונפליקט בסוציולוגיה מניחה כי החברה האנושית היא מקוטבת מטבעה, בנויה על התנגשות מתמידה של גורמים בתוכה ועל מאבק מתמשך על המשאבים המשותפים. כלומר, במציאות שבה קיימות קבוצות שונות, המחזיקות במערכות ערכים שונות ובעלות מוטיבציות שונות (שהקבוצות האחרות לא מכירות), והן מתחרות על משאבים מוגבלים, המציאות המתבקשת היא של חברה מקוטבת. כשהשונות בין הקבוצות בחברה, ואפילו הזרות בניהן, פוגשים את המרחב המשותף, את המשאבים המשותפים והמוגבלים, את תמונת העתיד שהחזון שלה איננו משותף — שם מתעורר הקונפליקט.

אנחנו במובילים באקדמיה, רוצים לאתגר את התפיסה הזאת. אנחנו רוצים להציע כי הקיטוב הוא ביטוי של ההתבוננות שלנו על המפריד בין הקבוצות ולא על המשותף בניהן. בחברה הישראלית יש בולטות לחלקים המקוטבים ופחות לחלקים המשותפים. יש מבניכנס שקוראים את השורות הללו וחושבים שהצעה שלנו היא חביבה, אופטימית, אך לא מחוברת למציאות.

אבל לתפיסתנו המציאות הישראלית היא מורכבת, מאוד. כך למשל, אדם או אישה מקבוצה אחת (לדוגמא: "תושבי המרכז") יכולים להיות בקונפליקט על משאבים לאומיים עם אדם או אישה מקבוצה אחרת (לדוגמא: "תושבי הפריפריה"). אבל אותם האנשים בדיוק, יכולים גם להיות חלק מאותה הקבוצה: יוצאי יחידה X, אוהדי קבוצת כדורגל מסוימת, נשים המתמודדות עם קשיים בכניסה להיריון, ילדים עם צרכים מיוחדים ועוד. איזו סוג של חלוקה לקבוצות אתה בוחרת לראות? דרך אילו משקפיים אתם מבינים. את המציאות החברתית בישראל? האם אתם מתבוננים. את דרך המפריד בין הקבוצות השונות או דרך המכנים המשותפים?

3 היבטים של אקדמיה בחברה מקוטבת:**1 — המציאות החברתית המקוטבת מאתגרת את****המערכת האקדמית — היא מייצרת השפעות**

חיזוניות על האקדמיה. ההשפעות הללו יכולות להתארגן לכדי איומים על המערכת, כמו גם לכדי הזדמנויות עבודה. בהקשר הזה נרצה לחדד מהם ערכי היסוד של המערכת האקדמית ואיך המערכת שומרת עליהם במציאות מורכבת?

2 — האתגר הניהולי בארגון מגוון ומקוטב —

המציאות החברתית מייצרת גם השפעות פנים ארגוניות על המערכת האקדמית. בהקשר הזה עולות שאלות בנוגע לאתגרים שעולים מניהול מוסד שמשקף בתוכו את הקיטוב החברתי, לדוגמא: איך מייצרים שיח בין קבוצות מקוטבות במערכת?

3 — תפקיד האקדמיה בחברה מקוטבת — ההיבט

הזה של אקדמיה בחברה מקוטבת הוא המשמעותי ביותר. הוא שואל אודות תפקידה של המערכת האקדמית במציאות המקוטבת שאנו חיים בה, האם באמצעות תפקידי האקדמיה המרכזיים: מחקר, חינוך ואימפקט, המערכת האקדמית יכולה להשפיע על השונות כך שתתעצב לכדי מגוון ולא לכדי קיטוב?

כפי שציינו בהנחות היסוד שלנו, על מנת שנוכל לחקור את רצף השונות (בין גיוון לקיטוב) אנו נדרשות ונדרשים לאתגר את הפרדיגמות דרכן אנו תופסים את המציאות ולפרק סיסמאות. אנחנו רוצים להציע מערכת מושגים משותפת אשר תשמש אותנו בשיח. מערכת המושגים שלנו מנסה להחזיק את הרצף שבו השונות הופכת למגוון ולא לקיטוב. אנחנו מציעים מספר מושגים, שאספנו ממקורות שונים ונראים לנו רלוונטיים לנושא הכנס ובכלל, שבאמצעותם יתאפשר לנו לנהל שיח מכבד, על מציאות מורכבת, שמאפשר לשונות שיש ברשת, ובכלל, לבוא לידי ביטוי בצורה בטוחה.

דגש חשוב — אנחנו רוצים לעשות מאמץ משותף על מנת להימנע מהקצנה של השיח ומשיח של הכנעה. אין כאן מנצחים או מפסידים, אלא רצון אמיתי ליצור מרחב שמאפשר שיח של אחריות ושותפות.

1 — כולנו אחרים / האחר הוא אני

במציאות עם שונות גדולה אין "נורמלי". כל אחת ואחד מהווים מודל משמעותי, ערכי, שונה ואחר. הכרה באחרות של כל אחת ואחד מאפשרת לנו לפרק את הסיסמאות והפרדיגמות שאנחנו מחזיקים בנוגע ל"אחר" ולהתחיל לנהל שיח מאפשר ומקדם. מתוך התבוננות זו, אנחנו עשויים גם למצוא פערים לא מעטים עם אלו שנתפסו בעינינו כדומים, ומאידך מכנים משותפים משמעותיים עם אלה שנתפסו בעינינו כמאוד שונים.

2 — הכנסת אורחים

אנחנו מזמינים אתכם. לנהל את הדיונים בכנס כאילו כולם חלק מהמשפחה שלכם. שמתכנסת יחד סביב שולחן השבת, החג או כל אירוע משפחתי משמעותי. לא משנה מה העמדה האישית שלך, לכולם יש מקום שווה על השולחן. השתמשו בשיח ב"פוליטיקה של הכנסת אורחים" ולא ב"פוליטיקה של הכנעה".

**המושג שאול פתנועת "הרבעון הרביעי"*

3 — תחילה נבקש להבין

מרבית האנשים נוטים להקשיב שלא מתוך מטרה להבין, אלא מתוך מטרה להשיב. על מנת שנצליח להיות אפקטיביים בתקשורת הבינאישית שאנחנו מנהלים, עלינו לנסות להבין תחילה ורק אחר-כך להיות מובנים. כלומר, עלינו להקשיב הקשבה אמפתית, כזאת שנמנעת משלושת מחדלי ההקשבה: שיפוטיות, השלכה אוטוביוגרפית על הנאמר לנו או מהנטייה שלנו למצוא פתרונות.

אך הקשבה אמפטית טומנת בחובה גם סיכון, שכן כשאנחנו מקשיבים באמת אנחנו חושפים את עצמנו להשפעה ונעשים פגיעים. במובן מסוים, במוטיבציה להבין תחילה טמון פרדוקס: על מנת לזכות ביכולת להשפיע על עמדתו של אדם או אישה, עלינו להבין אותו ולאפשר לו להשפיע תחילה עלינו.

**המושג שאול נספרו של סטיבן קובי "שבעת ההרגלים של אנשים אפקטיביים במיוחד"*

4 — ציפור נפש

ציפור הנפש הוא ביטוי עברי שמשמעותו: עצם או עניין חשוב ביותר, היקר מאוד לליבו של אדם. בהקשר שלנו, הכוונה היא להנחה שהערכים, העקרונות והרצונות של האחר, יכולים להוות עבורו ציפור נפש. כלומר, משהו שבלתי אפשרי מבחינתו להתפשר עליו. ולכולנו יש ציפור נפש, אחת לפחות.

*המושג שאול בהקשר שהופיע בנאום "ארבעת השבטים" של הנשיא לשעבר ראובן ריבלין

5 — אני הבעיה, אני הפתרון

על מנת לייצר מציאות חברתית מקוטבת, נדרשת יותר מקבוצה אחת או אדם אחד. מכאן, שעל כל אחת ואחד מאיתנו להתבונן תחילה על עצמו ולהכיר שהוא/היא מהווים חלק מהבעיה. עלינו לשאול את עצמנו באיזה אופן אני מהווה חלק מהבעיה?

לאחר שנצליח להכיר, באמת, שאנחנו מהווים חלק משמעותי מהבעיה, עלינו לחתור למציאת פתרון ולשאול את עצמנו על מה אנחנו מוכנים לוותר על מנת להגיע לפתרון?

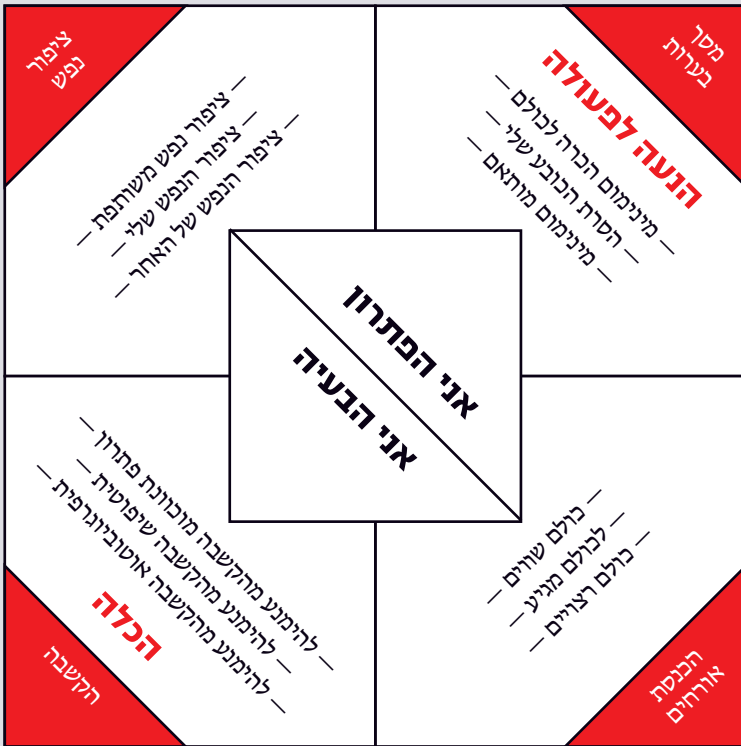
6 — מסך הבערות

(באנגלית: Veil of Ignorance) הוא מושג מתורתו של הפילוסוף ג'ון רולס. המושג מתאר כריתת אמנה חברתית שבמסגרתה תוקם קהילה פוליטית הפועלת על-פי כללי "צדק כהוגנות" (Justice as Fairness), כאשר המתדיינים על האמנה אינם יודעים כלל מהו מעמדם החברתי.

בהקשר שלנו, כשאנחנו חותרים לפתרון, נרצה לדון בו מאחורי מסך הבערות. כלומר, לנסות ולהתבונן על המציאות באופן צודק והוגן, מבלי לקחת בחשבון את העמדות האישיות שלנו, או את הרווח וההפסד האישי שלי או של הקבוצה אליה אני משתייך.ת.

מודל העבודה שלנו

*

**”מקדמים למרות
הקונפליקט”
פאנל בהשתתפות
עמיתות ועמיתים
מהרשת**

ד"ר אתי גרובגלד

מנכ"לית המכללה האקדמית אחוה

בעלת תואר ראשון (B.Sc.) בכימיה, תואר שני בכימיה אורגנית (M.Sc.) מהאוניברסיטה העברית ודוקטורט Ph.D. ממכון וייצמן למדע. עבודת המחקר עסקה (Ph.D.) עשתה בנושא אינדוקציה של שינויים מטבוליים ומוות המושרים ע"י תרופות הגורמות נזק לדנ"א. המחקר נעשה בעזרת תהודה מגנטית גרעינית (NMR) על חיידקי ותאי סרטן שד ממקור הומני.

משנת 2000 כיהנה ד"ר גרובגלד בתפקידים

אקדמיים במכללה וביניהם ראש בי"ס לחינוך ורקטור המכללה.

מעבר לתפקידה כמנכ"ל המכללה עוסקת ד"ר גרובגלד בשנים האחרונות

בפיתוח והטמעת תחום הנורופדגוגיה. תחום צעיר יחסית העוסק בשילוב של

ממצאי חקר המוח, פסיכולוגיה וחינוך לטיוב ההוראה והלמידה. במסגרת זו

היתה ממייסדי המרכז לנורופדגוגיה באחוה בשנת 2014 וכיום שותפה בצוות

חשיבה ובהובלת תכנית התמחות חדשה למורים ולמורי מורים במכללות

ובמכון מופ"ת.

בעבר ראש שבט סער של הצופים הדתיים ברחובות וכיום חברה במזכירות

הארצית של הצופים הדתיים. אוהבת ים (שנורקלינג), קריאה ולאחרונה גם

מדיטציה. נשואה לדב ואמא לנעה ויהונתן.

אדריכלית ליאת בריקס אתגר

סגנית נשיא בצלאל — אקדמיה לאמנות ועיצוב ירושלים

בעלת תואר ראשון בארכיטקטורה, בצלאל ותואר שני בהיסטוריה ופילוסופיה של המדעים והרעיונות, אוניברסיטת תל אביב.

אדריכלית, חוקרת ומרצה, חברת סגל במחלקה לארכיטקטורה וראש המרכז להוראת אמנות ועיצוב בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים. בנוסף, מתפקדת כראש "היחידה לאדריכלות אזרחית" המשלבת לימודי עיצוב, מחשבה פוליטית, תכנון ואקטיביזם, שאת הקמתה יזמתי בשנת 2012. בוגרת

המחלקה לארכיטקטורה בבצלאל (תעודת הצטיינות) ומכון כהן באוניברסיטת תל אביב (בהצטיינות יתרה), בו כתבה את עבודת המחקר שלה בפילוסופיה. שותפה מייסדת של משרד "אתגר נול אדריכלים".

גרה במרכז תל אביב. נשואה ואמא לשני ילדים: אלומה, בת 17

ונמרוד, בן 13.

ירון חריטון

משנה למנכ"ל ומנהל האגף למנהל ומשאבי אנוש, אוניברסיטת אריאל

רואה חשבון, בעל תואר ראשון במנהל עסקים וחשבונאות — המכללה למנהל ת"א ותואר שני במשפטים L.L.M — אוניברסיטת בר אילן. היום משמש משנה למנכ"ל ומנהל האגף למנהל ומשאבי אנוש של אוניברסיטת אריאל. בעבר שימשת בתפקידים סמנכ"ל משאבי אנוש וחשב באגף הכספים של האוניברסיטה. לאורך תקופת כהונתי זכיתי להיות שותף להובלת האוניברסיטה ממעמד של מכללה, למרכז אוניברסיטאי ועד לאוניברסיטה מן המניין בשנת 2012. בין השאר עסקתי בבניית תכנית רב שנתית להון האנושי באוניברסיטה, והובלת הסכמים קיבוציים חדשניים לסגל האקדמי ולסגל המנהלי. מתגורר בכוכב יאיר-צור יגאל נשוי, אב לארבעה וסב לשלושה, חובב ספורט (ריצה) טיולים בארץ ובחו"ל ובעיקר משתדל לשלב ביניהם.

פרופ' מיכל אלברשטין

דקנית הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת בר-אילן

פרופ' מיכל אלברשטין היא דקנית הפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר אילן וחוקרת בתחום ישוב סכסוכים, גישור, ותורת המשפט. גרה בתל אביב אמא לשלושה וסבתא לשניים פלוס אחת בדרך. נשואה לנדב דוידוביץ' חובבת יוגה ופילאטיס והליכות בשעות הפנאי.

**על האתגרים
שהחברה הישראלית
המקוטבת מציבה
בפני האקדמיה?**

פרופ' יפעת ביטון

נשיאת המכללה האקדמית אחוה

בוגרת האוניברסיטה העברית בירושלים מסלול ישיר לדוקטורט ובוגרת תואר שני בהצטיינות יתרה במשפטים מאוניברסיטת ייל (Yale University). פרופ' ביטון הייתה פרופסור חברה בבית הספר למשפטים של המכללה למנהל ומילאה במהלך השנים שורה של תפקידים ציבוריים בכירים. היא כיהנה במועצה המנהלית של בנק ישראל, כתבה דו"ח רפורמה לביטוח הלאומי, שימשה חברה בוועדות ציבוריות ואקדמיות וניהלה פעילות ציבורית התנדבותית

ענפה ומשפיעה.

פעילותה של פרופ' ביטון זיכתה אותה בפרסים רבים בארץ ובחו"ל, לרבות פרס חינוך ארצי, פרס נשיא המדינה על 'מרכז תמורה לקידום השוויון' שהיא ממייסדותיו ועומדת בראשו מזה 15 שנה, פרס לשכת עורכי – הדין בישראל, פרס אדמונד ספרא לתרומה לחברה ועוד.

פרופ' ביטון הייתה חוקרת אורחת כעמיתת קרן פולברייט בבית הספר למשפטים של אוניברסיטת הרווארד (Harvard University), מרצה אורחת באוניברסיטת NYU ובעלת מינוי חברה סג ל-חוזרת ב School of Transnational Law באוניברסיטת בייג'ינג שבסין. תחומי המחקר שלה עוסקים בביקורת המשפט מזווית חברתית, דיני נזיקין ואיסור הפליה, ומאמריה הרבים שפורסמו בארץ ובעולם מעמידים אותה בשורה אחת עם בכירי המומחים בתחום.

עשייתה המשפטית הענפה של פרופ' ביטון, הן באקדמיה הן בפרקטיקה המשפטית, הפכה אותה גם

למועמדת הצעירה ביותר לשיפוט בבית-המשפט העליון. פרופ' ביטון, בת מקרית מלאכי, גרה בהרצליה ונשואה לעו"ד אייל שטרנברג, ממייסדי 'מרכז תמורה' אף הוא, והיא אמא גאה ליערי וללילי.

פרופ' מרק שטייף

רקטור אוניברסיטת תל אביב

פרופסור מרק שטייף הוא מדען בתחום טכנולוגיות התקשורת, אשר עיקר עבודתו קשורה לאופטיקת הסיבים ולתקשורת האופטית. במסגרת פעילותו המדעית הוא משלב בין שטחי האופטיקה, תורת הקוונטים, מערכות לא לינאריות, תורת התקשורת, תורת האינפורמציה ועיבוד אותות. בשנות עבודתו הוא תרם לטווח רחב של נושאים הכוללים הגברה אופטית, ניתוח של התפשטות לא לינארית, תופעות קיטוב, ניתוח של תופעות רעש וקליטה, תקשורת קוונטית במערכות סיבים ומציאת הגבולות הפונדמנטליים של התקשורת האופטית.

תרומותיו הבולטות מן השנים האחרונות כוללות ניתוח השפעתן של תופעות ניחות תלוי קיטוב במערכות תקשורת אופטיות, מידול הרעש הנוצר כתוצאה מהפרעות לא לינאריות, תקשורת מרובבת מרחבית, ושחזור פאזה אפקטיבי באמצעות מקלט קריימרס קרוניג.

